

РЕШЕНИЕ

№ 3836

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 28.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **851** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 149 от АПК във връзка с чл.186,ал.4 ЗДДС.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. С., срещу Заповед № ФК –С250-0045350/27.12.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ГД „Фискален контрол“ при НАП, с която е наложена принудителна административна мярка на дружеството – запечатване на търговски обект – ресторант „Бирария“, находящ се в [населено място], парк „З.“, стопанисван от дружеството и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл.186, ал.1,т.1, б“а“ от ЗДДС и чл.187, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата и в постъпили писмени бележки се развиват доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответникът - Началник отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при НАП, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата като неоснователна

Жалбата е подадена от надлежна страна при наличието на правен интерес, в законоустановения срок, считано от датата на връчване на заповедта, с оглед на което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: От обстоятелствената част и диспозитива на приложената към делото Заповед № ФК –С250-0045350/27.12.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ГД „Фискален контрол“ при НАП е видно, че на 14.12.2019г. е била извършена проверка на търговския обект, стопанисван от дружеството. При същата е констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл.3 от Наредба № Н -18/13.12.2006 г., не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство. До този извод проверяващите са достигнали след извършена контролна покупка на обща стойност 1.50 лв. заплатена в брой и за която не била издадена касова бележка. С оглед на горното от органите по приходите било прието, че дружеството е осъществило състава на чл.118, ал.1 от ЗДДС, вр. с чл.3 и чл.25, ал.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ. Поради това на основание чл. 186, ал.1, т.1, б."а" от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена Принудителна административна мярка на дружеството - запечатване на търговския обект и забрана за достъпа до него за срок от 14 дни.

От правна страна съдът намира следното: В обжалваната заповед на Началник отдел „Оперативни дейности - С.“ се посочва, че съгласно чл. 187 ал. 4 от ЗДДС принудителна административна мярка се прекратява от органа, който я приложил по молба на административнонаказаното лице и след като бъде доказано, че глобата е заплатена изцяло. Установява се, че обжалваната заповед е издадена преди да бъде издадено и връчено наказателно постановление и дружеството е било лишено от законната възможността предвидена в чл.187, ал.4 от ЗДДС. Срокът на наложената ПАМ е несъразмерен с установеното нарушение. Съгласно практика на ВАС, отразена в Решение № 10900 от 18.10.2016 г. по адм. дело № 14361/2015 г. Тълкувателно решение № 2 от 22.03.2011 г. по тълкувателно дело №6/2010г. на Върховния административен съд, при налагането на принудителна административна мярка трябва да се прави преценка на конкретните относими факти спрямо конкретното нарушение. В представените доказателства не се съдържат нито твърдения, нито доказателства, че от страна на оспорващия са предприемани действия за укриване на доходи, самата стойност от 1.50лв. за бутилка минерална вода е показателна, че в случая наложената мярка не е пропорционална на твърдяното нарушение, още повече, че от временното затваряне на обекта за него биха настъпили вреди, доколкото през този период работещите в обекта служители се намират в принудителен престой, търговския обект не реализира търговски оборот, но плаща консумативи. Заповедта не съдържа и мотиви относно срока на запечатване, доколкото те са бланкетни, а именно субективна преценка на органа, който сочи, че с оглед вида на вредата и обстоятелствата, довели до нея административния акт не засяга права и интереси по – големи от най- необходимото за целта, за която се издава. В конкретния случай става дума за малък търговски обект, както и за незначителна стойност на контролната покупка, за което 14 дневен срок е прекомерен, според настоящия състав. Решаващият орган твърди, че е направил преценка за пропорционалност на държавната репресия спрямо нарушението, но такава преценка няма, а има само декларативно твърдение, че е била извършена. Изложеното налага извод за отмяна на оспорената заповед. На основание чл.143, ал.1 от АПК ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП дължи на жалбоподателя деловодни разноски в

размер на 950лв., включващи 50лв. ДТ и 900лв. адвокатско възнаграждение. Поради изхода от спора ответникът няма право на разноски. Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Заповед № ФК –С250-0045350/27.12.2019г. на началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ГД „ Фискален контрол“ при НАП

ОСЪЖДА ГД „ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ“ В ЦУ НА НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. С. деловодни разноски в размер на 950лв. /деветстотин и петдесет лева/. Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред ВАС в 14-дневен срок получаване на съобщенията за изготвянето му.

СЪДИЯ: